

ઉર્દુ ગજલો. ૧૧/૧૩

ગુલબરે કવાલી.

The garden of my
ઉરદુ બખાન અને ગુજરાતી હરકોમાં

છપાનેવાસે ઔર પ્રસિદ્ધ હરનેવાસે.

માસ્તર. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

લોમડા ચોક-મુરત.

૩૭૦

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુદીઓળમાં આવેલા
ધો રતનસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરેતલાલ
બેરીંગલાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

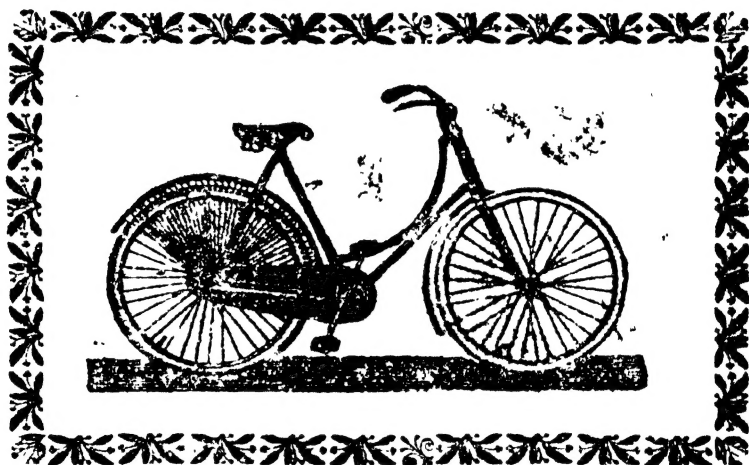
સંવત ૧૯૧૬

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૩

કોમિત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સા. નંબર
ગુજરાતી ઓપીરાઈટ-સંગ્રહ
૪૭૧૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કાપીયાલય) ગાંધી યાત્રા માર્ગ

અનુક્રમાંક ૪૭૧૦

વર્ગ

પુસ્તકનું નામ ૨૬૧૪૪.૨૨ ૩૫૧૫૧

વિષય ૨૬.૧૪૪.૨૨ ૩૫૧૫૧

ગુલજરે કવાલી

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં યારને ખુબ મીલાઇ

ખીન ગુને ખીન મેહાને જલાઇ

નજ૦

અમરીત ધુંટા જાનવે કહેકે

પીલાઇ ઝેરકી પ્યાલી.

નજ૦

સાખી—દીલારામજો નહીં મીલાં, દીલકો કયા આરામ,

હોસે મરનાં બલા હોસે હે મિત્રામ

કાસે કહું મોરે કરમકી કહાણીરે

મીલે ન કાઇ સહેલાની

નજ૦

ઇલામુંદરી મઝલ ૨

રાગ રોગ.

ઝો ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા ઝોવા યાર

પ્રેમી પુનઃ પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ

દુઃખડાં આપતાં બદલા વિનાં જુને નિર્મળ મીલી વાચ

સાચી પ્રીત મિત્ર ક'ને ઝેર ખી જનાર

જનાં તો ઝોવાં વિરલાં અર્થત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાભનાર

ઇલામુંદરી મઝલ ૩

સાવરીયાં તોરી લમનમેં (૨)

બોઠ સુવે ગદનામ કગતહે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

સાવરીયાં૦

ખાટિ ધાતે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

સાવરીયાં૦

આખી—જ્યા હમાગ જયમા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર કીસ જીકીઆયગા બાલમ તું જુકી કસમ
 ચરમે ફ્રયાજસે કહ હમકો હસારા હોવે
 નામહો આપકા ઐર કામ હમારા હોવે સાંવરીયાં.

ગઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાવો
 મેરા હૌકમેં જી મબરાવતહે
 રેન અંધેરી જાગતકી ખેરન,
 મચ્છલી સીતડ પાવતહે
 ખીદંખ ફેંકદે જાલીમ કોઇ જશકે લીયે
 ધધરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાદેલીયે
 તું અપને ફુરત ખુદા દાદકી અદાકે લીયે
 નકાજખસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
 પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી પ્યારી, કાઢેકો જ્યા તરસાવતહે.
 કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું
 જીનુકા જોરહે મેં બાર બાર કિસ્સે કહું
 તુંહી સુને નસુને હામે જાર કીસ્સે કહું
 ન કોઇ મુનીસો હમમ ન ચાર કિસ્સે કહું.
 બિરહને તનમન ફુંક દીયો
 અબહમ કોઇ હમમેં જાવતહે.
 સુકે તો દરદે મહોખત સનાયા જતાહે
 તેરાખ્યાલ વહીરંખ લીયે જતાહે
 વો કોનહૈ જોતરકદરમેં આયે જતાહે
 મમે શીરાકકા સદમે દીખાયે જતાહે.
 જીના બયા અગ પશપશ બારી
 નીંદ નદમજેર આવતહે.
 મજા કહાહે મોહબતમે બેવશાનકા
 ચલ તર્જ ખુમ નીકાલાહે દીજ ફગાવકા
 દીખા મદીના કે અગ વકતહે રસાઈકા
 હાકે ફેંકદે સદમ તોરી ખુદાઈકા
 સખકા તુંહી પાલનહારા

કાઢેકો દેર લગાવતહે

ખતા તો મુઝસે તરા ઇન્તેજાર કયો કરહે
તુંહી સુને ન તો જાકો કરાર કયો કરહે
અલમસે જખમે દીસે દાઝદાર કયો કરહે
ખીજાં જખ આઘ તો ઇસ્તે બહાર કયો કરહે
ઉમડ ઉમડ કે પિયા નેન હમ્દારે
નીલકા મેહ બરસાવતહે.

અજીજ ગઝલ ૫

રસુમે હાશમીકા તાલિમે દીદાર મેંબીકું
જમાના જુસ્કા શયદા ઉનકા આશીક નર મેંબીકું
મદીને જાનેવાસો કાદસો ઠેરો જરા ઠેરો
તુમારે સાથ ચલનેકે લિયે તયાર મેંબીકું
નખીજ બહરે ઇસ્તિયામેં ફસીહે ઉઝકી કીસ્તી
લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પદ્મેપાર મેંબીકું
કહા યુસુફને જખ દેખા જમાલે પાક હઝરતકો
ખરીદારમેં હઝરતકે સરે બાગર મેંબીકું
ખખર લીજે મદદ કીજે માલ અપના દીખા દીજે
એક અદત્તા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીકું
ગુલામાને નખી હુએ અજીજ ઇસ્વાસ્તે બેસક
કસમહે જીતગુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીકું

દીલખર ગઝલ ૬

દીલા તા હું કાયા લેતાહે એાર ફરીયાદ કરતાહે
મગર દોહુર સીતમ જખીમ, તુઝે કમ યાદ કરતાહે
બતાઓ કયા તુમેહેં યહ ઇસ્ક કયા બેદાદ કરતાહે
મીટાકર હસ્તી એ અશીક કાબીખુન યાદ કરતાહે
ફનાકે પાદચલવાને કદા આકર સરે મકસદ
હમારા કેસ અખ ઉજળવતન આખાદ કરતાહે
કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ યુસુખકો,
કમાતો કેદ કરતાહે કખી આખાદ કરતાહે
હજારો ગરદને ઝુકખતીહે શેકે શહાદતમેં સુએ
ઇદારા કતલક જખ નોન, જદયાદ કરતાહે.

દીલે આશીકદે વીરાના, બગેર આજ જલવએ જાના
વેઠ દીલબર દેખીયે કબતક રહે ધર અબ તક કરતાહે.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંધકર કાંતીલ કમરસે અબતો ખંજર લે ચલા
કોઇ હમ જતાહે સુન ભેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુબાં મેંબી કશીશથી અગરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમેં વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખીંચકર જબ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જાનો દીલસખરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજો અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે રહ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા ખેતાખદરદે હીજરે ને શીર હમ ચલા
શીર ઉઠા સીને મેં શીરવો જાને મુજતર લે ચલા
ખોપ હય મુઝકો ન કરલે શીરવો જાલીમ પર કહીં
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર ઉઠી કાલી ધટા
ખીંચકર શીર મય કદોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રોનક કલેજકો કોઇ
ભેના ભેના થામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતર ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યો તરસાકે હમકો મારડાલેમા
ન દીલકે વલ્લલે મેરે કબી આખીર નીકાલેમા
જલાતા આતીશે ગમમેહે કયો મુજકો ખતાજાલીમ
જલોકે દીલ જલાકર કયા બસા ઉનકી દઆલેમા
કહો એ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝસે
જો દુસ્મન એકજ માના હેતો આકર કયા બના લેમા
હખીમે કિબરી ચારબસેં શુન્હેગારાને હમતકો
ખરાજે હસર સર કિજદે જા રખકર ખાખશવા લેમા
તજલ્લી ઉસકે રખકી મિસ્લે મુસા દેખકર મુજતર
રવાએ ખેખુદીમે મુહકો અપને ખુપા લેમા

અજીઝ ગઝલ ૬

ધલાહી દુરન કયાહે અસપે સખકા દમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શી- હોતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેગે અખર ખીચતા અસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ હોતે સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુખમે ઉલ્લસત ઐદીશા ઇસ ખાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફાતકા કે વોહ
 નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હળરો મુઝે જી ઉઠનેહૈ શૌરન ઐ અજીઝ ઉસદમ
 ખરાએ સેર જખ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઝોર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં ગો ગુન્હેગારોમેં હું
 જર્મ બખશે યા સગદેહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગફાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 દુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જર કા તાલા બહે ખુદા ઉરકે તલબગારોમેં હું
 કયા મુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક દરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો લુલે ખુદાઅ પાકકા
 ખાંધકર શહેરા શશઅતકે મેં ખાનશોમે હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જખરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ હથસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અજીઝ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુસ્તેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહતુમા તુમહો
 અહમ બેમીમ અહમદ એ હખીખે કિબરિયા તુમહો
 લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહવા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરફ કહ દેતા કે હકમે ખુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોખતરી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફબી બોલઉકે
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે શમલુત્ર જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાઆર ઉમ્મતકે
 તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજાજ હજરત હોનેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમ્હો

કંવાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા દલાહી તુંજ માલે સુરતેકા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુશારબ મદીનેમેં ખુદા મુઝકો
 નહી કુચ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તજલ કરજો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
 મેં બીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 નમત્રાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જો મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેઘરે “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહેરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોદે ઇસ્યાસે ખુદાકે પાસ રેતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
 હાય ઇસહારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા અરબાદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાબ
 જામતી જાએગી કીમમત ઔર ગેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફલક પરતાયેગા તું મેં અગર
 સ્વપ્નદેકો નેનકી તુરખતપે રેતા જાઉંગા
 બાદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલિસીલા

ખુદ મેંની નાઅતકે મોતી પીરતા જડંગા
 ઉમરતે અહમદ હું બેલે કર મુઝે આગોશ્તમે
 લોરીયાં ગાયેંગી હુરે ઝોરમે સોતા જડંગા.
 લેયલોએ કાફર વાલો મદીનેડી તરફ
 મેવો અકબર હું તુંમ્હારે પાઓ ઘોતા જડંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

દમ બદમ અશસે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહયુએ ખુદા આજકી રાત
 આકે જીઅરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાકે મરદન,
 મીલને અહલસે ચન્ને શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાહીયે મેરે મહયુઅ
 મેરી સખ સુનપે ખુદાઈ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાનો મવક ઝોર સલી જન્ને બશર,
 દમ બદમ પહલે હયે સખ સદ્દેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી યેહ વકત હયે ક્યું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકયુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કતલગાહકો જીઅ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમે
 ખુદ બ ખુદ આને લગે આલક લીયે સર હાથમે
 અથ શરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આરકાસે
 ચામ લેના કસ્તીયે ખિસમીલકા લંગર હાથમે
 આઇનેને કર દીયા મગર હુસને ચારકો
 હોગા મહેશ્વરમે ગીરેઆને સિકંદર હાથમે
 દેખનેસે દીલ હહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમે
 અંકડોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બમલમે દસ્તે દિલ્લખર હાથમે.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કતલ મુજકો તેરે અદાએ ખવાબ

હય જાનો દીલ આસીરે ઝુલે દુતાએ ખવાળ
 યેહ મહરો માહ હુવે હમ સપદાએ રૂએ અનવર
 આલમમેં નિસ્કો દેખો વોહ હય ફિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોંશી ભરતા હય ચર્ખ બમન
 આતા હય જોશપર જળ લહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી યેહ દોઆ હય દીનરાત તુજસે યારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો શરીફકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી જાહેર કયા હૈ તાજ કલીમ ખેસક
 ગર દુએ પુર જિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

ગઝલ ૧૬

હુક પુરકોઠા ઉઠાકે કુરઆન તેરે ખવાળ
 મુખડા મુજે દિખાદે કુરઆન તેરે ખવાળ
 યેહ તુજસે ઇલતેજ હે હકતક રસાઇ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરઆન તેરે ખવાળ
 યેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરઆન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે આ બસઇઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરઆન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરથડી યેહ બદા મરીખ તેરા
 બિગડી મેરી બતાદે કુરઆન તેરે ખવાળ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જળ ઉઠાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 યારખ ઝાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 પુતખાને છાન મારે કામેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 જો કેહ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા
 જાનત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે પુશ હું.
 મુખતર નું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેરા ન ક્યુંકર જરી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને ખતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્ત્યાં શતર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોગા દીને દીવાના તુરખતમેં
બનેમા શમરએ શાહકા પરવાના તુરખતમેં
પસે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
ઉડાએગા કરનકી ધજજ્યાં દીવાના તુરખતમેં
નકીરેન આકે દીખલ.એ જે જમ સુરત મુહમમદખી
કહંગા ઉસધી મંચ સીજદ.એ શુકરીના તુરખતમેં
તો સુનકર વોહ મશોકે દીલ રસુને જીનનો આદમપર
પદંગા ઉસ બી સલવાત ખેતાયાના તુરખતમેં.

ગઝલ ૧૯

હસરત હયે યા ઇલાહી જબ જાન તનસે નીકસે
નીકસે તો યા મહેમદ કહકર જ્યાંસે નીકસે
જુલફે નખી કી જીસ જા તારીફ હોન ક્યુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકજે
આલમહો સખ મુઅત તર પોહચે જે જુએ હઝરત
ખુશખોએ મુમક એશી મુલકે ખુતનસે નીકસે
આકર સખાયે યસરખ કુતોંકી રંમ બખશી
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુલખલ ચમનસે નીકસે
રગરગ મેં ઇશકે આહમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકસે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય ક્યું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હયે મંચ નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ શરયાદ કરતે હયે ખતા દો કાઇલા,
એ અસીરોં ને કફસ મંચ નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દેખો મેરી મધખત પર જે આયે ચેહ કહા,
તુમ વશદારોં મેં હો યા મંચ વશદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં ચલા ઝાલીદ જો ઉસકો હું ને;
મગ શીરત બોલી ધધર આ મંચ ગુનાહગારોં મેં હું
કુલ મંચ કુલોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટે મેં હું.
યાર મંચ યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું.

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાળ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજ,
અખ પામ મેરે ક્યા હય બે દામ હો ચુકા હું,
ધરદા ઉઠાઓ રખસે મુખડા દીખાઓ ખાળ,
મંચ ધશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખાઓ મેરી,
સુઝકો યહી હય ખાળ ગ હારબે હો ચુકાહું;
માહમુદ જમ મીલા હય એક જમ વસલ ખાળ,
મખમુર મસત પીકર એક જમ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુઝતીલાહું ખવાળ ધધર તો દેખો
વદલાહ તડપ રહા હું ખવાળ ધધર તો દેખો;
મુશકીલ કુશામ કીજયે હાજત રવામ કીજયે,
સૌ જનસે શીદાહું ખવાળ ધધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ યુઝકો. ચાહે ખીગાડો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાળ ધધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસમ ખીન તેરે મેરે આંકા;
બેસ કહું બે નવા હું, ખવાળ ધધરતો દેખો.
ખવાળ મુઝન ચીસતી લીલલાહ બચાવ કીસતી
તુહાન મેં જંસાહું ખવાળ ધધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુશ લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
ઉલકત મેં મર મીટા હુંખવાળ ધધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તો હું ખવાળ ધધર તો દેખો;

ગઝલ ૨૩ અકબર કંવાલી તરજ.

હય ગુન્હેગારાંયે તેરી મહેરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઈયે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નયુ બત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હે ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુગ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુગ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાગમે મઝારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીરતરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમખી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે ઇશકે રસુલીલાહ મેં,
 દુરખતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૨૪ કંવાલી તરજ.

ઇશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા દીલ તાઆંસેં પુછા ચાહીયે,
 કમા તકપનેમેં મઝાહેં કતવહેં પ્યારેકે હાય,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીતસેં પુછા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીફત ધાયજમેં પુછા ચાહીયે,
 યારકે મીલનેકા હમકો દોષ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં.
 કયા ગુજરતી હોગી તાઆં દીલસે પુછા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીવપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીમાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે.
 કયા ઇસીકો કહતે હેં જીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશ્મની હમસે રહે ગયરાસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુછોગે મજસેં કઞરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ ભરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંથતા અમીર.
 મે કરોં વાલોઠા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે અશમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 મલે પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરકાલા તુમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાનેદો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં જાજ આયા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હે મીલે ગરખાહ મુદ્દત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ શરમાને હેં ઝુતઝઝા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયસાહે દો આલમ નુરે ખુદા મોરા કાહેકો જીયા તકપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો ફાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીચદીન પલછન જ્યા મોરા બરકર આગ લખાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અક્ષર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનને તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ગરમે વહાંકબી રોજે દીખાયે એ હજરત,
 કમદે બરદીએ શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કહે મદીને જ્યા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમેં,
 ઉઠા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમેં,
 નહિ હેં દીલકા મમખવાર પેહલુમેં,
 કે જસસેં દીલકો કરાહો કરાર પેહલુમેં,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલબર નીંદ ન આવતહે,
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્સે ખાર પેહલુમેં,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખાંમેં,
 તુમ્હારે દીલકા હે ધન્ટેઝાર આંખોમેં
 જસી મદીનેકી જખસે બહાર આંખોમેં,
 મેં કીસકે કહુ અયજાંને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન લાવતહે,
 તુમ્હારે હીજરેમેં અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાહો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાંન બી દેનેકો દીલમેંય દાનીહંય;
 જ્યાંપે વસ્લકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેંહેઅબતોરે કારન યેહી જ્યા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કબાલી તરજ.

તરપકર જાંન જસદમ સીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએં મક ફેરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 ચકીં દસિકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન ખુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંલીએ અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ બેચીધી.
 સમજ તાથા કે સેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખગર કયાથી ચે કીસ્તી કુનકર સાહીયસેં નીકલેગી.
કલેળ થામસે વોહ શમ્મકા સર જીવને કાઢાહે,
કે કર્યાહ અયં દીસે પરવાને મહેશીયસેં નીકલેગી.

હુમરી ભેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીસે સયદાં નળની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કબી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીયમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીશ ખાનએ દીવમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ઘર ખસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીયકે ઘરમેં,
તો શીર ચે દરદ હે કયસા હનુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી આહકા હમ શુબ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉદશતકા જામ બરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં ખારે જવાબ કયા દોગે.
દીસે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કવવાલી

કનાં હર ચીઝકો હય જોર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીસે નાંદાકો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લ હમેં અયે જાહેદે મુશરીક
હમારે ખાનએ દીવમેં બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશીકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં બુતકદમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસ ! જો હોવે દીવએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરગુહ મેં જલ્લેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીસે નાંદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
ચે કુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

કલીશામેં હરમમેં દેખરમેં મુરગાને ગુલશનમેં
જીવર દેમે ઉપર શુબ્હ હે શામ અલાહી અલાહ હમ
ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કંવાતી

ખુદરાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લખ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલાહકા બાઝાર અઝલમે—
કીમત હુધ યુસફકી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુદમેં જાને હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દુદાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે ચક્તા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુન્ને દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અરકો કે ગોહર રોલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
જનતમેં જો ખુદા ખુદા કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેકસેં અલાહકો જાનો ખેસેં ખીસમીલાહકો,
તે સેં થા તેરા હશારા બશ રસુલીલાહકો,
સે સેં જાનાં પાછ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફેજ હોગએ પત્તકર કલાંમુલાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
જાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલાહકો,
સીનસેં શાહે રવાદસેં સાદી રહે વોહ,
જવાહસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા જોયસેં આહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોહઆદે ખેયતુલાહકો,
મયનસેં ગરજતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાદ્યસેં કાચમ કીયા હકને જે અખડલાહકો,
 કાદસે કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
 મીમ તું મુજસેં મીલાદે અપ રસુલીલાહકો,
 તુનસે નામે મેંગ વાવસેં વાજીય હે તું.
 હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ધલ્લીલાહકો,
 લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
 ચેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રસુલીલાહકો.

શાએર.

વીરદે જમાનપે જનાએ મહમ્મદકા નામ હે
 કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કયથે ચે ઝમીં વો આશમાં તુંહી તોથા,
 અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુંહી તોથા,
 મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશયે રખપર નીકાખ,
 બસકે હર પરદેહમે બાસદ ઇઝઝોશાં તુંહી તોથા,
 કુમ્મ ઇઝની ઔર અનહલ હક કહેતે ઉનકી કયામબદ
 શમશ ઔર મનસૂરકે મુંહમેં જમા તુંહી તોથા,
 ઝમઝમે સળ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
 રંગ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુંહી તોથા.

શાએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુગ,
 ખુદ ઝદી બનગે અનક હકબર સરે દારદ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કબાલી તરઝ

હમ શુન્હે ગારોપે તેરી મેહેરખાની ચાહીયે,
 સખ શુન્હે મીટ જાઝગેં રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
 ફૂયતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીએ,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન શીરસ્તોને કહા,

અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાગે મઝારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હોજરસે હને બીસ્તરે મમપર ગીરાયા હથ મુઝે,
 ઔર કયા તાકત તુઝે અયનાં તરાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 સાદીએ મહેશર નહિ મેરે શુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુંહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 જુરખતે અકબર મદીનમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

ઇશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જનાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તડપનેમેં મઝાહે કતલહોં પ્યારકે હાથ,
 ઉસકી લજઝતકો કીસી બીસમીલસેં પુંછા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેજ અબરકી શીફત ધાયલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી મીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંહાંકી દકીકત દેખાતા હું હોજરમેં
 કયા શુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેય માનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે બે હીજ રાનાં રહે.
 કયા ઇસીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસે ચારાનાં રહે,
 શીર ન ક્રય પુંછીયે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે હમ ચારખ ખાસે રહે જાનાં નાં રહે.

અપસે સાખી કે મેં સઢકે જો પીધાએ બરકે જામ,
સાખીમાં હગ્ગમ સક્ષામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંસતા અમીર,
મેં કરેં વાલોકા હર અંતઢાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કંવાલી.

હમારે હાલપે ચસ્મે ધનાયત અપની રહેનેદો,
મહે પર ફેરદો ખંજર મુશ્વત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ હલકતને
લમે આમ એયસી ઉઝકતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં જાજ આયા ધનાયતસેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હો મીમે ગરબાહ મુહલત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સક્ષામત અપની રહેનેદો,
હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અમ મુજતર,
વોહ શરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અયશાહે દો આલય તુરે ખુશ મોરા કાહેકો જ્યા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુશવતહે.
દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કબી તો આહએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
બલા હો શાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,
અબ નીશદીન પલઝન જ્યા મોરા બરકર આમ લખાવતહે,
કબીતો જલ્દએ અસરફ દીખાઇએ હજરત,
કબીતો જાનમેં તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
હે ચસ્મે વઢાંકાળી રોજે દીખાયે એ હજરત,
ઇમેદે બરદીએ શેયદાંકી લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને જ્યા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રહાહે દીએ બે કરાર પેહલુમેં,
હા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમેં,
નહિ હે દાવદા ગમખ્યાર પેહલુમેં,

કે જીસે દીલકો ઝરાહો કરાર પેલુમં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલખર બી નીંદ ન આવતહે
 દયારે હીન્દબી અબ મીસ્તે ખાર પેલખમેં,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આખોમેં,
 પ્રખાર દીલકા હે ધન્ટેઝાર આખોમેં,
 ખસી મુઝીનેકી જખસે બદાર આખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન આવતહે,
 પ્રખારે હીજરમેં અખતક પે જંન્દગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરખાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકા દીલમેં ઠાનીહય,
 જ્યાંપે વરલકી કમતર કે પે કહાનીહે,
 બીચે જોગ મેં અખતોર કારને ચેહી જ્યા—મેં આવતહે,

મઝલ ૩૬ કંવાલી તરજ.

તડપકર જાનં જીસમ સીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી,
 દોઆએં મગ ફેરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 મકી ધલકહે હસરત ખાન મરદન દીલસેં નીકલેગી,
 હમારી લાલ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાદોગે અમર મીટ જયગા લીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીએ અમર હસરત હમારે દીલમેં નીકલેગી,
 પ્રસી હમેશ્વર મજનુને દીલસેં આહ મેંચીયા,
 સમજતાયા કે ભેલા પર દએ મહેમીલસેં નીકલેગી,
 પતા ઝોંસુઝોંકા મેરે જોયએ દામનપર મીલતાહે
 અખર કયાથી ચે કીરતી હુખકર સાહીલસેં નીકલેગી,
 કહેજા આમલે વોહ જુમ્મકા સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાહ અબ દીમે પરવાને મહેરીલસેં નીકલેગી.

શબ્દ.

હેવે આદર જો મરી કુજર પર યારાને ડાલી હે;
 અગર વોહ યાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરખાની હે.

મઝલ ૪૦ હુમરી બેરવી.

કોઇ કહે દે સાંબલીયાસે આયા કરે
 દીલ સપદાં નળની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન બાઝાકરે કોષ કહેદે સાંવણીયાસે આયાક
 કબી તો આધએ સાહેબ હમારી મહેશીયમે,
 કબીતો બાધએ તસરીય ખાનએ દીલમ,
 મેશ ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોષ.
 અગર રહેબી નહિ તુમ રકીયકે ધરમે,
 તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે,
 અયસી બાતે ન મુજસે બનાયા કરે.—કોષ.
 તુમહારી આદકા હમ શુબકો સાંમ ભરતે હે,
 તુમહારી કેદમે ઉદરતકા જામ ભરતે હે,
 કબી સપતમે દરય દીખાયા કરે.—કોષ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમે, મીલા દોમે.
 ખુદાકો હસરમે ખાગે જનાય કયા દોમે.
 દીલે સપતાં ન જાની જલાયા કરે.
 કોષ કહેદે સાંવણીયા સે આયા કરે.

રામ્બર.

ફર હાલકે મરદસે યે આલીહેં સદાએ,
 ખરમાદ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જાતી.

ગુજલ ૪૨ કુવાણી.

ફનાં હર ચીજકો હય આર બકા અણાહી અણાહ હય,
 દીલે નાંદો આતમમે સદા અણાહી અણાહ હય,
 કરે કયા જાકે ખેતુણાકમે અયે આહેદે મુશરીક
 હમારે ખાંનએ દીલમે અણા અણાહી અણાહ હય,
 જહાં દેખા હય હનને એક ઉશીકો જલ્લેદ મરપાયા
 હરમ મેં બુતદેદમે જા જાન અણાહી અણાહ હય.
 કહાંકા તુર અય મુસાજ જે હોવે દીનએ હકસે,
 તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેદ તુના અણાહી અણાહ હય.
 ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે આહીર પર
 યે દુન્યા આર દીનકી હમ મદા અણાહી અણાહ હય
 કશીસામે હરમમે દેધરમે મુરમાને શુલસનમે,
 અધર દેખો ઉધર શુબક સાંમ અણાહી અણાહ હય
 અખાંપર મોહરે ખમોશી હયે લેટીન શીન્ની અયે “વાશીલ”
 હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અણાહી અણાહ હય.

મઝલ ૪૨ દામ.

પવાનમે સેલ્લકો મુખડેસે ઉઠાવે આન,
 બે નીકાળ આનતો ઝોગેસું વો વાલે આન,
 બે કસી પર મેરે ખુરો તેલ્યેં જાયે આન,
 રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આન.
 કોન હયે માંહે અરબ કોન હયે મહેબુબે ખુદા,
 અયે દેત આલમ કે હસીનાસે નીરાલે આન.
 હુંશીયાકાર મેરે ઝોબ ખુલે જાતે હયેં,
 કમલીવામે મુન્ને કમલીમેં છુપામે આન,
 દેખેતે હયે તુન્ને શીર શીરકે ઝખ્ખાને સીરાન,
 ડામગાતે હયેં કદમ કોન સંબાલે આન.
 હમને ખુલ્લ હોકે તુન્ને સારી ખુદાઇ બક્ષી,
 અપયે બન્દોકો કીયા તેરે હવાલે આન.
 રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીલ્લત હયે યહાં,
 અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આન,
 સુરતે લાલા હયે પર દામ બયાં કાસીના,
 પડ રહે હયે તેરે ખીમાર કે જાલે આન.

મઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લમ બન્ધતે હયે અહેમદકા બી કયા નામ હયે
 વે મીમ તો મીસરીકી ડલી ધોલ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલ્લાહકા બાઝાર અઝલમે—
 કીમત હુષ ખુસરકી તો અનમોલ રહા હયે—
 પડ પડકે હસે ખુદ્દમે જાતે હયે મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 હન્દાને સહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—
 હુમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમે તો રહા હયે—
 હાંસીલ મુન્ને દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
 દામન મેરા અસ્કો કે ગોહરે રાત રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરસ્તે—
 જનતમે જો ખુલ ખુલકી તરેહ ખોલ રહા હયે—

મગલ ૪૪ અંકબર.

અચળ પ્રસન્ન હોગે તરફ અસર દેલા
 ધીર ખયાલ ચલા ઝોર ઉધર ચલી બચલા
 સીયાહ પોષ ને કામેકુ કેસને રખા
 દુવા ન જપેત તો ચીલ્યા ઉઠા કે ચાલચલા
 જમીન પુજને સહીદાને નાજ કરન તો હે
 રહે ખયાલ કે ઉતકા કરન નહો મયલા
 અથા ને કામેકો મળતું તો ચેહ દુવા માંગી
 ઇલાહી મુજસે જુગ હોત ઉલ્લસે બચલા
 લગી ને હથમે રીન્દોકાં પીઆસ ચીખ હો
 ખુદકે વાસ્તે સાકી સુરાલી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે મય કસને આજ તોખા કીધી
 બપા હે હસકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 છુટી નહો કાસી દીલકી ખસી દુધ ખસતી
 બહોત ખુલંદ હે અકબર સહાએ વા વચેલા

મગલ ૪૫ બહેર.

ચેહ કયા કહા મુઝે આ બદનખાં બહોત અચ્છા
 સુનામે ઝોરબી હો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
 તુમેહેનો ઝોરબી અશ ખાસ ખ્યાર કરતે હે
 હમીપે જોરો જહાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
 પુરા બલા હમે કહેનેસ કાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહે અથ ખાગ્યાં બહોત અચ્છા
 ને મય પુરાનો પુરા ઝોર સખતો અચ્છે હે
 મીલો જહાનસે જાને જહાં બહોત અચ્છે
 નીસાર લાખસર એસે તુમહારે કદમોંપર
 કરેએ આપ મેરા હમતેકાં બહોત અચ્છા
 ખુદાને ગુરકે સાંચામે તુમકો દલા હે
 હજરમે હે તો એકત જવાન બહોત અચ્છા
 બહોત પસંદ મુઝે જોત આલ હે અથ બહેર
 કસમ ખુદાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ્ધ.

